

Una mostra sobre Luis Carandell inaugura la nova seu cultural catalana a Madrid

EL PUNT / Madrid ● Ahir es va inaugurar la nova seu de la llibreria Blanquerna, el Centre Cultural que la Generalitat té a Madrid. La seu s'ha traslladat al cor cultural de la capital espanyola, al carrer d'Alcalá, número 44, al costat del Circulo de Bellas Artes. La nova seu del centre cultural, que compleix dotze anys, va ser escenari ahir d'una exposició sobre el periodista Luis Carandell (Barcelona, 1929, Madrid, 2002). Carandell, que va tenir forts vincles amb Madrid en la seva maduresa, va ser durant anys corresponsal a l'estranger i va treballar a *Triunfo*, *Diano 16*, Antena 3, *El País*, TVE1 i RNE. Com a escriptor va publicar, entre altres títols, *Las habas con todas* (1998), *Tus amigos no te olvidan* (1995) i *Un paseo por Madrid* (1996).

La mostra és la primera d'una sèrie d'exposicions que es dedicaran a Adolfo Marsillach i Manuel Vázquez Montalbán, entre altres autors. També es pre-

veu organitzar un curs de cuina amb Ferran Adrià i Sergi Aroia i, en col·laboració amb el Circulo de Bellas Artes, dedicar dues setmanes a la cultura catalana.

L'exposició segueix un recorregut a través de les obres, frases (amb talls de veu radiofònics), reflexions i objectes personals de Carandell, com la màquina d'escriure Underwood amb què va treballar amb el president de la Generalitat, Pasqual Maragall, va assistir a l'acte acompanyat de l'alcalde de la ciutat, Alberto Ruiz-Gallardón. La vídua de Carandell també hi era.

Ruiz-Gallardón
El President va definir la nova seu com l'«esperit de dialègic» de Catalunya. Maragall va destacar que la inauguració coincideix amb «una nova etapa» que s'apropa i va assegurar que a Blanquerna, Catalunya, vol «venir a explicar i a escoltar», i va afegir-hi que «Catalunya ha vingut a

dir-vos que estem oberts al diàleg, us proposem una Espanya que podem compartir». El President va recordar la figura de Carandell i l'esperit acollidor de la ciutat de Madrid, a la qual va desifrar que pugui ser també seu d'uns jocs olímpics. I va mostrar-se agraït per la presència de l'alcalde de Madrid, encara que va atribuir a Ruiz-Gallardón l'alcaldia de Barcelona per error. «Fins a aquest punt és entranyable la nostra amistat», va dir tot fent broma Maragall.

Per la seva banda, Gallardón, va aprofundir en la figura del periodista, amic del seu pare i una figura important per a la convivència espanyola, i va afirmar que sabia «substituir els gestos airats» per un «somriure burleta».

«Va ajudar que aquest país creixés en la comprensió mútua», va dir l'alcalde del PP, agraït a l'aportació de Carandell a la ciutat de Madrid. També va expressar la seva gratitud per l'ampliació dels nous locals de la seu.

L'escriptor britànic fotografiat en un dels balcons de La Pedrera, dimarts. / ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

El Quixot de Flaubert

El novel·lista britànic Julian Barnes ve a Barcelona per explicar la seva relació amb l'obra de Cervantes i acaba explicant l'admiració que hi sentia l'autor de «Madame Bovary»

MANUEL CUYÀS / Barcelona ● Julian Barnes (Leicester, 1946) havia de parlar de la relació d'ell i la seva obra amb *El Quixot* i, al final, l'autor *del lloro de Flaubert* va acabar parlant de la relació de l'obra de Cervantes amb la de l'autor de *Madame Bovary*.

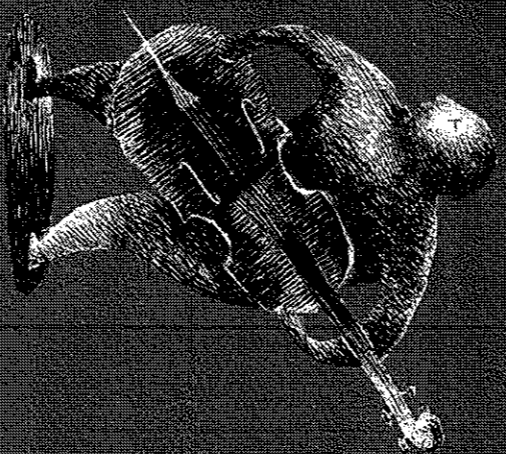
Barnes, un dels millors novel·listes britànics actuals i un dels més coneguts a l'Estat espanyol gràcies a l'editorial Anagrama, que li tradueix tot el que escriu, va participar dilluns a La Pedrera en els actes que la Fundació Caixa Catalunya ha preparat amb motiu del quart aniversari *del Quixot*. Va començar explicant que *El Quixot* es va traduir molt aviat a l'anglès i que l'obra va influir principalment en els escriptors britànics del segle XVIII. Uns escrip-

tors que Barnes detesta. El seu interès per *El Quixot* hauria tingut la mateixa consideració poc amable si no fos que Flaubert, el seu admirat Flaubert, el va fer acostiar a l'obra de Cervantes. El món de la literatura, com el món de tantes altres coses, té aquest joc de miralls i contramiralls.

Barnes reconeix que *Madame Bovary*, l'obra principal de Gustave Flaubert, té poc de quixotesca o cervantina però explica que en la correspondència de l'autor francès, que ell ha estudiat molt bé, hi ha freqüents comentaris sumament elogiosos de les aventures del cavaller i el seu escuder. «Quina novel·la!», exclama sovint Flaubert, que la rellegeix una vegada i una altra. Potser és, diu Barnes, que

Flaubert va trobar en l'obra de Cervantes l'extrem contrari de la seva manera d'escriure. «*El Quixot* és el caos; Flaubert és l'ordre.» Els contraris s'atrauen. En una altra novel·la de l'autor francès, *Bowward i Pécuchet*, potser és més fàcil trobar-hi una petja quixotesca a través del *Pickwick* de Dickens, un altre admirador *del Quixot*.

Fa uns anys, es va fer una enquesta a escala mundial per establir la millor novel·la de tots els temps. «Va guanyar *El Quixot*, però jo no l'havia votat. Havia votat *Madame Bovary*. Ara dialogo amb Cervantes a través del seu autor», conclou Barnes, que també ha vingut aquests dies a Barcelona per presentar el seu últim llibre de relats, *La massa llimón*.

25è Festival Internacional de música Pau Casals

AUDITORI
PAUCASALS

Del 9 de juliol al 27 d'agost de 2005
El Vendrell (Sant Salvador) Tlf: 977 68 34 68

JULIOL: Germans Claret: grup de cantors; Orquestra Simfònica Jutta Carbonell de les terres de l'Elda; grup vocal de Orfuston, Argentina; Natalia Guzmán, violoncel·lista; Cobla Mediterrània AGESI.
Zakerman Grahber Players: Orquestra Camerata XXI; Orquestra Simfònica FOX, de Praga; Orquestra de Cambra Franz Liszt, de Budapest.
Concert Familiar: Orquestra de Cambra Franz Liszt, de Budapest.
Espiritual Ensemble: Sergel Tatarsov, piano; Quartet Casals, Josep Cor de la Capella de St. Petersburg.
Escaltes: Clarinet.

Un poema sobre l'esllavissada del Carmel guanya el premi Amadeu Oller

EL PUNT / Barcelona ● La gitonina Irene Tarrés ha estat la guanyadora del 41è premi de poesia Amadeu Oller. El poemari premiat, que porta el títol *Les ens enfonsen?*, tracta sobre l'esfondrament del túnel del Carmel, del barri de Barcelona, on actualment resideix l'escriptora. Tarrés ha explicat que l'obra aborda dues línies: una primera més «simbòlica» i una segona titulada *Els*

fonaments del Carmel, en que la poetessa fa un paral·lelisme entre l'enfonsament que va patir en l'aspecte personal i el del túnel. La idea de dedicar el poema als fets del Carmel va sorgir arran d'haver vist en primera persona tots els esdeveniments de l'esllavissada al túnel. El representant del jurat, David Castillo, ha remarcat que Tarrés retrata els fets amb una poesia «compro-

mesa i social». L'Amadeu Oller és el guardó de poesia més antic que es dona en literatura catalana, instituint per la paròquia de Sant Medir del barri de la Bordeta de Barcelona. El lliurament del premi es va fer ahir a la mateixa paròquia a mans del jurat, format per Carles Miralles, M. Isabel Pijoan, Antoni Pladevall, David Castillo, Lluïsa Julià, Joan Mauguera i Pius Morera.